

Vot particular que presenten les conselleres Elisenda Malaret i Carme Figueras i el conseller Daniel Sirera en relació a l'Acord del Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), d'11 d'abril de 2014, en relació a l'expedient 3/A/2014 "Sol·licitud d'autorització de les societats Publicitat i Comunicació del Vallès SL i Xarxa de Serveis i de Comunicacions 2014 SL, per a l'arrendament de diverses llicències per a la prestació de serveis audiovisuals de televisió digital local"

Les conselleres i el conseller que subscriuen aquest vot particular lamentem no haver pogut donar el nostre vot favorable a la decisió adoptada pels altres tres membres del Consell i aprovada només gràcies al vot diriment del president. Lamentem especialment que una operació d'aquesta significació i magnitud, doncs es tracta de l'autorització d'arrendament del major número de llicències i de major transcendència mai plantejat al CAC, s'hagi realitzat de manera poc acurada i pulcre. Lamentem que s'hagi adoptat de manera precipitada, sense analitzar de manera rigorosa si l'operador que sol·licitava l'autorització per posar a disposició un nombre molt rellevant de les llicències de TDT local, de les que era titular, reunia les condicions establertes pel legislador per autoritzar aquests tipus d'operacions. Tanmateix, tampoc s'ha examinat de manera acurada la forma en què l'arrendatària va comunicar que pretenia complir els compromisos assumits pel prestador en el moment de resultar adjudicatari de les llicències. Una cura, per part del Consell, tant més necessària quan en la documentació presentada apareixien contradiccions i mancances, tant en relació al número efectiu de llicències que es pretenien arrendar, com en relació a la tipologia de programació que es volia efectuar; aspectes aquests que, com és evident, no són precisament menors. Perquè estàvem convençuts que era una operació molt important, hem insistit reiteradament que calia disposar de tota la documentació de manera completa, que s'havia de fer una anàlisi rigorosa de la mateixa i que, finalment, quan s'hagués establert de manera fefaent les llicències que es volien i que es podien arrendar i en quines condicions, aleshores es podria sotmetre la corresponent decisió a anàlisi i aprovació per l'òrgan decisor del Consell que és el Ple. Malauradament no ha estat així, desconeixem el perquè. Les presses s'han imposat i no s'ha realitzat un examen rigorós de la documentació aportada i del seu encaix amb els compromisos assumits per cadascun dels 7 canals que estaven en qüestió.

Aquests canals estaven obligats a realitzar de manera diferent una programació pròpia i de proximitat, i pel que fa als informatius, també havien assumit explícitament, i com a obligació particular, la realització d'informatius basats en els principis de veracitat i de pluralisme.

No hi ha democràcia sense dret. El respecte a les regles, procediments, condicions i formes establertes pel legislador, són garanties essencials pel correcte funcionament d'una societat democràtica. No hi ha cap finalitat que pugui justificar no respectar les regles formals i substancials determinades per les lleis. Poden existir discrepàncies en la manera d'aplicar les normes quan el legislador ha atorgat a l'administració pública un espai per apreciar la oportunitat en l'adopció d'una mesura, però no hi ha discrecionalitat en la determinació de si es donen o no les condicions i requisits establerts pel legislador per a autoritzar l'arrendament de llicències de televisió. Per totes aquestes circumstàncies creiem que és especialment greu haver actuat de manera poc respectuosa amb el dret i, fins i tot, directament en contra del que ha establert el legislador.

Els motius del nostre vot particular es fonamenten en raons de ordre material o substancial i en raons de caràcter formal i són els següents:

1. Hem hagut de votar en contra d'aquesta autorització d'arrendament perquè no apreciem que es donin les condicions exigides en l'article 29¹ (apartat 1 i apartat 2 c i d) de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de comunicació audiovisual (LGCA), que donat el seu caràcter de legislació bàsica es aplicable al supòsit de fet.

Es tracta de 7 llicències de TDT locals que abasten un àmbit territorial i una població molt rellevant i per això era especialment important que en el procediment d'autorització quedés clara i rotundament establert que cada canal havia de respectar els compromisos adquirits en el moment de l'adjudicació; uns compromisos que eren diferents i que suposen, doncs, una programació també diferent. En aquest moment no consta cap compromís explícit de continuar fent una programació de proximitat, un element essencial donat que es tracta de llicències de canals locals i no de canals nacionals, sinó

¹ Art. 29. Negocis jurídics sobre llicències de comunicació audiovisual. 1) La formalització de negocis jurídics l'objecte dels quals sigui una llicència de comunicació audiovisual requereix autorització prèvia de l'autoritat audiovisual competent (...) Aquesta autorització només pot ser denegada quan el sol·licitant no acrediti el compliment de totes les condicions legalment establertes per a la seva obtenció o no se subrogui en les obligacions del titular anterior. 2) La transmissió i arrendament estan subjectes, a més, a les condicions següents: c) (...). En tots els casos, només s'ha d'autoritzar l'arrendament de canals si l'arrendatari acredita prèviament el compliment de totes les condicions legalment establertes per a l'obtenció de la llicència; d) al compliment de la oferta mitjançant la qual es va obtenir l'adjudicació de la llicència.

tot el contrari. La documentació entregada és contradictòria i no permet conèixer amb precisió quina és la voluntat del possible nou prestador. El CAC té la obligació legal de garantir que, mitjançant aquesta autorització, no es produeixi una transformació o alteració de la naturalesa dels canals de televisió en qüestió. **Si no s'acredita de manera rotunda el seu caràcter local i de proximitat per a cada demarcació, es pot produir la transformació de fet en una televisió d'àmbit nacional.** Juntament abasten gairebé la totalitat de la població de Catalunya, donat que les llicències objecte d'arrendament són les de **Barcelona, Sabadell, Lleida, Blanes, Tarragona, Osona i Granollers.**

Els motius pels quals considerem que no es donen encara les condicions necessàries per a l'atorgament de l'autorització d'arrendament, són els següents:

No s'ha exigint a l'operador arrendatari que justifiqui les característiques i la tipologia de la programació que preveu emetre a cadascuna de les televisions objecte d'arrendament, per tal d'acreditar en cada cas com es compliran les condicions de producció pròpia i de proximitat, així com d'altres condicions, contemplades en cadascuna de les llicències. Òbviament, no es tracta de presentar ara la programació detallada pels propers mesos, sinó les línies generals que guiaran la confecció d'aquesta. Es tracta de subministrar una informació rellevant perquè el CAC pugui verificar que no es produeix cap contradicció amb els compromisos adquirits. Aquesta documentació resulta del tot necessària per autoritzar l'arrendament de les llicències, donat que l'operador arrendatari (El Punt-Avui) ha manifestat reiteradament en el seu propi diari que la programació que portarà a terme *"serà de contingut preeminentment informatiu, basada en els continguts que es generen i ja es comparteixen entre els diferents productes del grup d'El Punt Avui", "entrevistes, comentaris, tertúlies, debats i espais de producció pròpia basats en els continguts i la línia editorial del grup de comunicació formaran el gruix central de la graella de programació"*. Les notícies publicades sempre fan referència a una única programació, com si es tractés d'una única televisió o d'una cadena al 100%, per a totes les demarcacions objectes d'arrendament, i no és aquesta la realitat sotmesa a autorització. Cal recordar que legalment les TDT locals no poden emetre més del 25% de programació en cadena i estan obligades a realitzar una programació de proximitat –inherent al seu caràcter de servei local-. Les condicions necessàries per a poder complir amb cadascuna de les condicions especificades en l'atorgament de les llicències han quedat encara més en entredit en l'escrit de data 9 d'abril de 2014 en que l'arrendatari

només diu que “Xarxa de Serveis i de Comunicació 2014 S.L. té previst emetre un programa-tertúlia diari d’unes quatre hores de durada i una tertúlia esportiva d’una hora. La resta consistirà en emetre programació de la Xarxa de Televisions Locals “La Xal”. Tot plegat molt contradictori i poc precís, ja que en cap moment es té en compte l’existència de 7 televisions diferents, cadascuna amb les seves obligacions respectives.

Tampoc aporta la credibilitat necessària el fet que, en les diferents televisions que s’emeten sobre la base de les 7 llicències objecte de l’arrendament, Canal Català hagi deixat d’emetre la seva programació i, en el seu lloc, sense la corresponent autorització prèvia, s’hagi emès com a “El Punt Avui Televisió”, sota l’eufemisme d’ “emissió en proves”, amb publicitat continuada de les marques de l’empresa arrendatària, amb programes d’entrevistes anomenats “Fem via” i altre tipus de nova programació, fins i tot de continguts de comunicació comercial. Sense cap autorització del CAC, ha desaparegut la programació de Canal Català que n’era l’editor responsable en tant que titular de la llicència. Per tant, les emissions que s’han fet aquests darrers temps no disposen de cap base o fonament jurídic i no tenen cap títol legal que les ampari.

2. **L’acord adoptat no respecta les exigències formals establertes per la LCAC doncs s’ha adoptat per majoria simple** (3 vots a favor, amb el vot del president, i 3 vots en contra dels consellers/res sotasignants i en la situació d’empat, només mitjançant la utilització del vot diriment del president s’ha obtingut la majoria simple). **Aquesta majoria no es vàlida donat que es tracta d’un negoci jurídic relatiu a l’àmbit de les llicències de serveis de comunicació audiovisual que requereix majoria absoluta**, segons estableix expressament l’article 8, apartat 3, lletra c, de la Llei 2/2000, de 4 de maig, del Consell de l’Audiovisual de Catalunya (LCAC)².

Mitjançant aquest acord, s’ha autoritzat sense la majoria absoluta necessària que estableix la Llei (que suposa un mínim de 4 vots afirmatius) l’arrendament sol·licitat pel senyor Nicola Pedrazzoli, en representació de la societat Publicitat i Comunicació del Vallès, SL, (Canal Català), titular de les diferents llicències de televisió digital local TDT, a favor de Xarxa de Serveis i de Comunicacions 2014, SL, (El Punt Avui televisió).

² LCAC, art. 8 (règim de funcionament). Apartat 3 (...) Els acords del consell s’han d’adoptar en el Ple, generalment per majoria simple. Tanmateix, s’han d’adoptar per majoria absoluta dels membres de dret del Consell els acords següents: (...) c) Els relatius a l’àmbit de les llicències i comunicacions prèvies per a prestar serveis de comunicació audiovisual (...)

Pels conseller/res sotasignants és del tot clar que en referir-se l'art 8 de la LCAC explícita i expressament a "l'àmbit" de les llicències afecta a totes aquelles qüestions que incideixen en tot allò que afecta al subjecte o l'objecte de les mateixes. Tant la interpretació gramatical, com la sistemàtica, com la teleològica, impedeixen entendre que la majoria absoluta s'ha de restringir només a l'atorgament de les llicències, sinó que aquesta exigència formal s'ha d'aplicar – com s'havia entès fins ara per el propi CAC- a tots aquells negocis jurídics que puguin afectar als elements essencials de les mateixes. L'arrendament, donat que suposa un canvi del subjecte que serà a partir d'aquell moment responsable editorial, afecta a un aspecte molt important, a un element que és essencial. Qui havia de ser el titular i, com a tal, responsable editorial, va haver de ser especialment analitzat i avaluat en el moment de l'adjudicació i, per això, quan el responsable editorial pot canviar, el legislador exigeix també una majoria qualificada. D'altra banda, no es pot oblidar que, en la majoria d'ordenaments jurídics dels països del nostre entorn, les llicències de serveis audiovisuals obtingudes mitjançant procediments competitiu, no poden ser objecte de venda o arrendament en la mesura que operen sobre recursos escassos, i aquests són recursos de naturalesa pública, i per tant s'entén que les llicències han d'estar excloses del comerç. En el nostre ordre jurídic és possible realitzar negocis jurídics en relació a les llicències, però requereixen d'una autorització prèvia i aquesta, per poder ser atorgada, ha de tenir en compte, necessàriament, tots els elements exposats.

Resulta del tot evident que, si només l'atorgament de les llicències fos motiu de quòrum qualificat (majoria absoluta), el legislador no hagués fet referència a "l'àmbit" de les llicències.

3. Finalment, considerem que tampoc s'han respectat les regles que disciplinen l'adopció d'acords pels òrgans col·legiats, ja que la documentació corresponent a l'informe jurídic i a la proposta d'acord finalment adoptat sense la majoria necessària, va ser posada a disposició per correu electrònic a les 8'14 hores del mateix dia de celebració del Ple, 11 d'abril, que es va iniciar a les 9'15 hores, incomplint el deure de facilitar la documentació amb 48 hores d'antelació. Aquesta documentació aportava canvis rellevants en relació a l'entregada en la sessió plenària anterior del dia 9 d'abril (quina documentació tampoc va ser entregada amb temps i forma en el seu moment). La rellevància dels canvis queda del tot palesa en el fet que es fa referència a una nova llicència (la de Granollers) que no havia estat inclosa en la sol·licitud inicial de l'arrendador.

Com hem assenyalat abans, la precipitació amb la que es va voler prendre la decisió i la manca de suficient estudi de l'expedient és encara més greu si es té en compte que les conselleres Malaret i Figueras, davant la reiterada passivitat del CAC malgrat les constants notícies de premsa que alertaven sobre una

situació de fet anòmal, i en no obtenir resposta tot i els nostres advertiments previs que consten en les actes del Ple i de la comissió de prestadors, vàrem presentar un escrit amb registre d'entrada l'1 d'abril de 2014, en el que, per salvar les nostres responsabilitats en tal que membres del CAC, reclamàvem que es procedís amb immediatesa a requerir al titular de les llicències a reprendre les emissions del prestador de televisió Canal Català complint les condicions establertes en les llicències atorgades en el corresponent concurs d'adjudicació, així com a sol·licitar al CAC l'autorització prèvia corresponent per a l'arrendament a favor de l'empresa que estava emetent sense la corresponent autorització. A aquesta petició s'hi va afegir posteriorment en sessió plenària el conseller Sirera. L'endemà, dia 2 d'abril, va entrar per registre la primera documentació de sol·licitud d'arrendament i, posteriorment, altres documents.

Causa perplexitat que una autorització relativa a serveis de comunicació audiovisual, un sector sensible i clarament vinculat amb la cultura i la democràcia i per això exclòs expressament de l'àmbit d'aplicació de la Directiva europea sobre serveis del mercat interior, s'hagi pogut estudiar detingudament i atorgar amb tanta celeritat, encara més si es té en compte que les condicions que figuren en les ofertes dels 7 canals constitueixen una documentació molt extensa i la sol·licitud inicialment presentada era incompleta.

És per tots els motius exposats i per evitar la fragilitat de l'acord adoptat, que el deixa a mercè de qualsevol impugnació, que mitjançant aquest vot particular proposem que es deixi sense efecte l'acord reiteradament esmentat, es restitueixi la legalitat i es procedeixi a requerir l'aportació de la documentació i compromisos necessaris que possibilitin l'atorgament, amb el quòrum legalment establert, de l'autorització d'arrendament.

Carme Figueras Siñol

Elisenda Malaret Garcia

Daniel Sirera Bellés